

piątek, 05.01.2024

Trzej Królowie pod Gwiazdą szli...

"I p?yn??o, i szumia?o w nich jak ruczaj.

Powracali, po?pieszali z wysoko?ci

trzej królowie nauczeni mi?o?ci..."

K.K. Baczyński

Kiedy miną świąteczne zachwyty, spisane zostaną noworoczne plany, a czas sylwestrowej nocy powoli odchodzi w zapomnienie, za małą Betlejemską Gwiazdą zmierzają wciąż Trzej Królowie. Nadchodzi 6 stycznia: Epifania - święto Objawienia Zbawiciela świata a dla braci prawosławnych największa w roku uroczystość – Jordan. Królowie z różnych stron świata niosą Dziecięciu dary. Reprezentują oni różną symbolikę, w tym trzy etapy ludzkiego życia: młodość, dojrzałość, starość a kraje ich pochodzenia świadczą o uniwersalizmie wiary chrześcijańskiej i jej ekumenicznych ideałach. Na ich cześć pisany od wieków na drzwiach wizyt domostw napis:

K+M+B nie tylko oznacza ich imiona, ale jako łaciński skrót stanowi niejako przesłanie

„Christus Mansionem Benedicat” - Niech Chrystus błogostawi temu domowi.

Władcy podążając za światłem gwiazdy, zmierzają do ubogiej stajenki. Tam biedna, cicha Matka i jej godny ojcostwa, skromny mąż Józef. W żłóbku, na sianku niezwykłej urody i jasności Dziecko.

Królowie uklękają.

W sztuce, w zależności od epoki przedstawiano ich, jako mędrców ze wschodu – „Pokłon Trzech Króli” autorstwa Rubensa, trzech skromnych wędrowców w wykonaniu Giotta, ale również, jako królów w otoczeniu orszaku i w pełnych przepychu szatach, dzieło Gentile da Fabriano. Również i polski malarz Szymon Czechowicz utrwalił w I połowie XVIII wieku scenę tego wyjątkowego spotkania.

Na lwowskim obrazie pierwszy z królów to zapewne Melchior, władca z Persji. W Jego dłoniach złoto – symbol władzy królewskiej.

Ten Mędrca Wschodu jest najstarszy, ma długą brodę i siwe włosy przypominające jasne nici starczej mądrości. Drugi z nich, mężczyzna w średnim wieku to Baltazar, monarcha Arabii. Dzierży On mirrę – symbol cierpienia i męczeńskiej śmierci. Na Jego głowie piękna, zdobna korona. Ostatni, trzeci król – to Kacper, władca Indii, który niesie kadzidło – symbol boskości. Ma śniadą cerę i charakterystyczny turban.

Należy zauważyć, że w czasach Chrystusa owe ofiarowane przez mędrców Wschodu dary: mirra i kadzidło były równie drogocenne jak samo złoto. Mirra to roślina lecznicza, dawniej służąca do balsamowania zwłok oraz stosowana, jako pachnidło. Kadzidło to wonna substancja, która przy spalaniu wydziela piękny, intensywny zapach i dlatego do dziś często jest używana w świątyniach. Kadzidło jest

symbolem modlitwy unoszącej się do Boga.

Mały Jezus otrzymuje, więc złoto, jako król, kadzidło, jako Bóg i mirrę, jako człowiek.

Rodzą się Wiara, Nadzieja, Miłość...

I tak o to każdego roku, początkiem miesiąca stycznia od wielu, wielu pokoleń snują się po polach, lasach, pagórkach i bezdrożach ciche postaci. Mędrcy świata, monarchowie. Zawsze z jednym celem. Odnaleźć Króla Serc. Oddać Mu pokłon. Złożyć dary i uspokoić tęsknoty za jedyną Prawdą

CG